

radikal Side? Mon ikke, fordi man er bange for, at ellers skal de radikale Stemmer blive for meget spildt herinde, og at de Radikale ikke her, hvor Vælgerne bor, skal faa nogen Repræsentation eller tilstrækkelig Repræsentation? Mon ikke, det er derfor, det ærede Medlem fra Viborg vil væk fra det? Jeg tror, det er derfor. Og saa tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem er kommet til at tænke lidt paa, at Stregen har en helt anden Betydning end den ved et Valg at give nogle Mandater til et Parti og maaske ved det næste Valg nogle Mandater til det andet Parti, men at den har den Betydning, at Vælgerne faar Repræsentation, hvor de stemmer, og hvor de bor.

Dernæst har jeg et Par Ord til det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen). Først maa jeg i al Almindelighed sige, at jeg ikke er Tilhænger af den Betragtning, som baade det ærede 10de Medlem for Hovedstaden og det ærede 6te Medlem for Maribo Amt var inde paa, at en Valglov er ikke saadan noget højtideligt noget, den kan man forandre nu og saa igen o. s. v. Jeg mener, at en Valglov er en saa integrerende Del af hele vort politiske Apparat, at det er nødvendigt, at Folket kan overse Valgloven og forstaa Rækkevidden og Betydningen af den, og at det derfor er meget uheldigt, hvis man kommer ind paa for ofte at gøre Forandringer i den. Det maa overvejes omhyggeligt, hvilke Forandringer man skal gøre, og man skal derefter søge ikke at gøre flere Forandringer end højst nødvendigt, saa at Folket kan blive fortroligt med det Valgapparat, det har. Det mener jeg ogsaa i højeste Grad de Erfaringer, vi har gjort baade fra de franske, belgiske og italienske Valg og for Resten ogsaa de svenske, har belært os om. Derfor vil jeg meget gerne have, at man ikke — og jeg antager, at det ærede Medlem heller ikke vil have sine Udtalelser forstaaet saa stærkt, som man fra anden Side har forstaaet dem — skulde komme ind paa den Betragtning, at der ikke skulde være en vis Fasthed i Valglovssystemet.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om Forholdstalsvalg vil jeg sige, at Venstre har altid været Tilhænger af, at der gjorde sig stærke Hensyn gældende

med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden baade kommunalt og politisk, og man arbejdede i sin Tid paa Forholdstalsvalg i København og i Kommunerne. Man arbejdede paa Forholdstalsvalg i Forfatningssystemet, netop for at det skulde gøre sig saa effektivt som muligt gældende, fordi man ønskede at gaa over til, at det ene Ting kunde blive stærkt præget deraf. Det, at mange ikke tillige principielt fandt, at Folketinget skulde være præget deraf, hang sammen med den bestemte Anskuelse, at man mente, det gav mest Fasthed i det politiske Liv, at Folketinget ikke var præget deraf.

Men det er ikke Stridigheder, vi nu skal ind paa. De hører Fortiden til; nu gælder det om at faa praktisk formet de Momenter, som ligger i Grundlovens § 32. Jeg vil i øvrigt gerne sige til det ærede Medlem, at hele den Plan, han fremstillede, hvori han nedlagde sine principielle Ønsker med Hensyn til en Valglov, synes mig bedst at vise, at der ogsaa i denne Sammenhæng kan være overordentlig mange Enkeltheder, ogsaa med Hensyn til hele Valgmaadens Udførelse, hvis Rækkevidde det vilde have den største Betydning at faa nærmere undersøgt og overvejet indenfor en Kommission. Og de Udtalelser, der faldt saavel fra det ærede 10de Medlem for Hovedstaden som fra den højtærede Minister om de fremkomne Forslag, bestyrker mig kun i den Opfattelse, at min Tanke er naturlig og rigtig.

Saa har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Ministeren begyndte med at indrømme, at det er meget vanskeligt at naa til Enighed om en saadan Sag, men han havde dog Fortrøstning til, at det nok skulde lykkes. Sidst da man havde Valglovsforhandlinger, havde man, efter at man var naaet saa vidt, at der forelaa et Forslag om Enkeltmandskredse og Forholdstalsvalg ved Hjælp af Suppleringsmandater, over et Aar til de meget besværlige Forhandlinger, og det blev Gang paa Gang fremhævet i Landstinget, at kun den Omstændighed, at man skulde have Valgloven gennemført sammen med Grundloven, bevirkede, at man naaede til Enighed. Det er derfor ejendommeligt, at Ministeren nu tror, at man i Løbet af den muligvis